

Ν. 1608/1950, Περί αυξήσεως των ποινών των προβλεπομένων δια τους καταχραστάς του Δημοσίου.

Αρ. 1

1. Στον ένοχο των αδικημάτων που προβλέπονται στα άρθρ. 216, 218, 235, 236, 237, 242, (256), 258, 372, 375 και 386 του Ποινικού Κώδικα, εφόσον αυτά στρέφονται κατά του Δημοσίου ή των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή κατά άλλου νομικού προσώπου από εκείνα που αναφέρονται στο άρθρ. 263Α του Ποινικού Κώδικα και το όφελος που πέτυχε ή επιδίωξε ο δράστης ή η ζημία που προξενήθηκε ή οπωσδήποτε απειλήθηκε στο Δημόσιο ή στα πιο πάνω νομικά πρόσωπα υπερβαίνει το ποσό των "50.000.000" δραχμών, επιβάλλεται η ποινή της κάθειρξης και, αν συντρέχουν ιδιαίζόντως ιδιαίζοντος επιβαρυντικές περιστάσεις, ιδίως αν ο ένοχος εξακολούθησε επί μακρό χρόνο την εκτέλεση του εγκλήματος ή το αντικείμενό του είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, επιβάλλεται η ποινή της ισόβιας κάθειρξης". "Στον ένοχο του αδικήματος που προβλέπεται ειδικώς από το άρθρ. 256 του Ποινικού Κώδικα, τα παραπάνω εφαρμόζονται μόνο όταν το αδίκημα στρέφεται κατά του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.

2. Με τας εν τη προηγουμένη παραγράφω ποινάς, ηλαττωμένας κατά το εν άρθρ. 83 του Κώδικος μέτρον, τιμωρούνται και οι ένοχοι των εν άρθρ. 231, 232 και 394 πράξεων, εφ' όσον αύτοι διαπράττονται εν σχέσει προς αδικήματα περί ων η προηγουμένη παράγραφος.

3. Τα αδικήματα που προβλέπονται από το παρόν άρθρο εκδικάζονται από το κατά το άρθρ. 111 του

Κώδικα Ποινικής Δικονομίας οριζόμενα Δικαστήρια Εφετών.

4. Αι διατάξεις των άρθρ. 105 και 106 του Κώδικος Ποιν. Δικονομίας εφαρμόζονται και επί των αδικημάτων του παρόντος άρθρου.

Αρ. 2

Η εν άρθρ. 111 του δια του Νόμου 1493 κυρωθέντος Κώδικος Ποινικής Δικονομίας φράσις εφ' όσον το δια των υπό στοιχ. β' και γ' αδικημάτων επιτευχθέν ή επιδιωχθέν όφελος του πράξαντος ή η προσγενομένη ή οπωσδήποτε απειληθείσα ζημία του Δημοσίου υπερβαίνει το ποσόν των πέντε χιλιάδων μεταλλικών δραχμών" αντικαθίσταται δια της φράσεως "εφ' όσον το δι' αυτών επιτευχθέν ή επιδιωχθέν όφελος του πράξαντος ή η προσγενομένη ή οπωσδήποτε απειληθείσα ζημία του Δημοσίου ή Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου υπερβαίνει το ποσόν των 50.000.000 δραχμών.

Αρ. 3

Προϊστάμενοι υπηρεσιών ή Επιθεωρηταί γενόμενοι ένοχοι παραλείψεως ή αμελείας περί τον έλεγchon των υφισταμένων αυτών ή των εις επιθεώρησιν αυτών υποκειμένων τιμωρούνται, εν περιπτώσει τελέσεως τινός των εν τω άρθρ. 1 αν δεν συντρέχη δεινότερα του Νόμου παράβασις δια φυλακίσεως, τουλάχιστον εξ μηνών. Η πράξις δικάζεται κατά τας διατάξεις του παρόντος.

Αρ. 4

Η ισχύς του παρόντος Νόμου άρχεται από 1 Ιαν. 1951, ημέραν ενάρξεως της εφαρμογής των νέων Ποινικών Κωδίκων.